

Vem är i dag arbetslös?¹⁾

Socialläkare Gunnar Inghe i Stockholm har på uppdrag av Stockholms stads socialvårds planeringskommitté gjort en undersökning av de personer som trots pågående högkonjunktur registrerats som arbetslösa vid statens arbetslöshetsnämnd. Däri inbegripes icke sådana personer med arbetslöshetsförsäkring, vilka som regel är förankrade i sitt yrke och har sin försäkring genom fackföreningens försorg. Av 439 män med dagunderstöd under månaderna oktober och november 1959 undersöktes varannan, d. v. s. 220 fall, med intervjuer dels av socialarbetare dels av läkare. Goda informationer erhöles i 86 procent av de uttagna fallen. Undersökningen visar att bland dessa arbetslösa dominerar de äldre med tyngdpunkten i åldersgruppen 50—60 år. Flertalet är ensamma personer med hög frekvens av fränskilda. Många, eller en femtedel, bor dåligt på ungarshottell, i baracker eller var som helst och många är ständigt på flyttande fot. Över hälften var tidigare straffade eller bötfällda för fylleri. Två tredjedelar var kända av nykterhetsnämnden. Flertalet var fysiskt eller psykiskt sjuka och endast 17 procent befanns vara fullt arbetsföra. Hos en tredjedel var arbetsförmågan starkt nedsatt och bland de somatiska sjukdomarna dominerade särskilt ryggsbesvär. Många fall av sinnessjukdom eller psykisk insufficiens konstaterades och sammanlagt hade 28 procent vårdats på psykiatriskt sjukhus. I några fall föreslogs en intensifierad medicinsk utredning och omvårdnad samt arbetsträning och omskolning, men i många fall befanns någon form av skyddad sysselsättning vara enda tänkbara lösningen. Trots de svårigheter som måste vara förenade med detta klientel anses en rehabilitering och arbetsberedning dock önskvärd för många. Besväriligaste gruppen anses alkoholmissbrukarna vara och någon form av skyddad sysselsättning, eventuellt familjevård eller dylikt, är önskvärd och nödvändig om icke detta klientel skall sedimentera till den rena slummen. De bristande resurserna inom arbetsvården har en stor andel i att dessa sökande icke alltid kunnat omhändertas där, samt dessutom en viss rädsla hos många att vända sig till arbetsvården och därigenom bli prickade som särfall. Svårigheterna att handskas med detta klientel belyses av flera

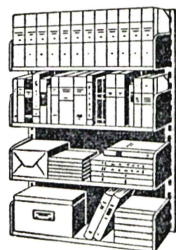
individuella referat, där klienterna klagat över bristande förståelse från tjänstemännens sida. Doktor Inghe pläderar för en ökad vårdinställning samt en ökad medicinsk bedömning av dessa fall. En nödvändig förutsättning för många att kunna återgå till arbete är beredandet av hygglig bostad. Att bo under så primitiva förhållanden som många gör, omöjliggör nära nog ett reguljärt arbete. Utredningen utmynnar i ett förslag att ha särskilt anställd läkare vid arbetsförmedlingen tillgänglig viss tid dagligen. Till denne skulle alla svårplacerade arbetslöshetsfall hänvisas för ett medicinskt bedömande och sedan därifrån hänvisas till ytterligare lämpliga åtgärder.

Även om denna utredning på grund av de speciella förhållandena i Stockholm torde ha mera skrämmande karaktär än vad som motsvarar förhållandena på andra ställen i landet, torde dock åtminstone för alla våra medelstora och större städer behovet av ökad medicinsk sakkunskap i arbetslöshets- och arbetsvårdssammanhang väl förtjäna att understrykas. Under nuvarande goda konjunkturer är den kvarvarande arbetslösheten till stor del rekryterad från kroppsligt eller psykiskt icke friska personer. Det kan icke begäras att tjänstemän utan medicinsk utbildning skall kunna särskilja dessa sjuka människor från andra och därför får de ofta stämpeln arbetsovilliga helt oförtjänt.

N. B. N.

HYLLOR

praktiska
konstruktioner
för kontor
arkiv
bibliotek
butiker
laboratorier
privatinredn.

Sparrings

Stockholm O.
Försälj.-avd.: Karlavägen 89
Tel. 67 36 50 — 67 76 75

¹⁾ Socialläkare Gunnar Inghe: Restarbetslösheten i Stockholm. En socialmedicinsk undersökning på uppdrag av socialvårdens planeringskommitté.